

Az a lány

Újváron soha sem érem el a vonatot.
mindig ott ülök a csövesek között
a kopott fehér radiátorok mellett
és az üveg mögött cigizőket nézem
persze csak lopva-lopva
nehogy hozzám szóljon valamelyik
azon a zsiszegő nyelven
amin csak sültkrumplit tudok kérni
nehogy hozzám szóljanak.

*

az a lány mindig annak a szeméről ír
akit én szeretek

*

nálunk kékek, itt meg minden vonat piros.
újak, tisztábbak, szebbek mint otthon
és itt többen is utaznak, azt hiszem
ismeretlen arcok, akiktől egy kicsit tartok
sehogy sem értem őket, nem is akarom
az otthoniak akkor is kedvesebbek
vagy ha nem is, legalább otthoniak
odahaza egy lány sem ír azokról
amik éppen engem néznek

*

az a lány mindig az ő szeméről ír
de nem ír arról, hogy azok
ott várnak a pályaudvaron
és az a lány arról sem ír
hogy túl pesten és újváron
az otthon az a két szem

de csak nekem.

éjjel elment a villany

tudom én, hogy nem is megy el

csak nem működik

gyertyát gyújtunk

mintha kék lánggal égne

én félek

te rajtam nevetsz

a sötét, a fáradtság

lehet, hogy te voltál

nem emlékszem, ki fújta el

mert mindig sötét van, ha megcsókolsz

legalábbis eddig úgy láttam

hogy nem láttam

a mellkasodra kuporodok mint

egy didergő utcagyerek

egyszerre vagy apám és anyám

s én elmesélem mit rosszkodtam délután.

a sötét belőled is gyereket csinál

csikizel és meghúzod a hajam

hogy végre csak rád figyeljek

és a sötét azt mondja

hogy csak az enyém vagy

de lehet, hogy az te voltál

ha megcsókolsz, sötét van

ha sötét van, két gyerek bújik össze